

Bestyrelsens beretning på generalforsamlingen i Nordsjællands Landboforening 2010

Ærede generalforsamling: Medlemmer, presse, samarbejdspartnere, ansatte og gæster.

Kære alle sammen.

Tiden flyver af sted. Nu er det allerede 1 år siden jeg sidst stod her på generalforsamlingen og fremlagde bestyrelsens beretning for Nordsjællands Landboforening.

Hvad er der sket siden sidst? Hvad vej går udviklingen? Og vigtigst af alt – hvad gør vi som forening nu og fremadrettet for medlemmerne? Det er de spørgsmål årets beretning vil kredse om, og forhåbentlig give jer en række svar på.

Siden sidst er der sket mangt og meget. Vores moderorganisation har undergået store ændringer – "Dansk Landbrug" blev "afskaffet", og vi skulle til at vænne os til navnet "Landbrug og Fødevarer", der nu repræsenterer det samlede danske landbrugs- og fødevarerhverv, og som bekendt er en fusion mellem Landbrugsrådet, Danske Slagterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug samt dele af Mejeriforeningen. Det har trimmet organisationen, og reduceret omkostningerne med op mod 100 mio. kr. om året. Så langt så godt.

Set i bakspejlet virker det imidlertid næsten som om, at regeringen og andre tog sammenlægningen og navneændringen helt bogstaveligt: Når der nu ikke længere er en stærk, dansk organisation, der udelukkende fokuserer på landmændene, er erhvervet måske ikke så vigtigt længere?

Det er selvfølgelig en misforståelse.

Hele ideen med at fusionere Landbrug og Fødevarers foreninger og organisationer sammen var naturligvis at skabe gennemslagskraft, og dermed kæmpe en endnu mere slagkraftig kamp for vores erhvervs rammevilkår og fortsatte beståen.

Imidlertid har vi længe næsten set det modsatte. Aldrig før har der været så megen usikkerhed, tvivl og skepsis om hvorvidt vi kan opnå dette, ved at arbejde, som vi gør lige nu.

Hvad er der sket? Midt i den forventede styrkelse af vore organisation, er der kommet en række vigtige politiske emner på dagsordenen – her tænker jeg naturligvis blandt andet på Grøn Vækst, herunder Vandplanerne og den nye Landbrugslov – emner som naturligvis har været undervejs i lang tid, men som alligevel pludselig rammer os alle som et piskesmæld.

Indholdet af Grøn Vækst virker for de fleste landmænd provokerende og uforståeligt. Regeringens tanke med planen var, at den skulle forbedre natur- og miljøområdet og samtidig rumme muligheder for en effektiv fremtidssikret landbrugsproduktion, men mulighederne kan være svære at få øje på.

Aftalen om Grøn Vækst, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti den 16. juni 2009, inkluderer Vand- og Natura 2000-planerne – hvor krumtappen er EU's vandrammedirektiv fra år 2000.

Grønvækstplanen skal altså på en og samme gang imødekomme EU baserede krav til miljøet og nationale målsætninger. Vi er allerede fra starten langt bagud med at opfylde kravene, og de nuværende mål rækker så kun frem til 2015, herefter er der udsigt til mere af samme skuffe.

Konkret skal miljødelen i Grøn Vækst i første omgang føre til en reduktion af kvælstof-udledningen med 19.000 tons og fosfor-udledningen med 210 tons årligt, en "mission impossible" som landbruget forventes at klare på en måde, som er helt urealistisk og reelt uden mulighed for at lykkes – såvel økonomisk som i praksis.

Vi taler bandt andet om etablering af 50.000 ha dyrkningsfrie randzoner, 13.000 ha vådområder og ådale, 140.000 ha flere efterafgrøder, forbud mod jordbearbejdning i efteråret, forbud mod pløjning af fodergræsmarker i visse perioder, indsats på udvalgte vandløbsstrækninger osv. osv..

Regeringen har så forsøgt at "sukre" planen med tiltag som forbedrede muligheder for at fremstille bioenergi, reducere af de i forvejen urimelige jordskatter, og en ny mere liberal landbrugslov – men det er slet ikke nok, og i øvrigt helt uden sammenhæng med de miljømæssige alt for ambitiøse mål, der slet ikke er tænkt omkostningseffektivitet ind i.

Det siger sig selv, at når vi er midt i en finansiell krise, hvor mange er fanget i en gældsklemme med faldende priser på ejendomme og produkter, og hvor der er udfordringer hver måned med at få likviditeten til at slå til, er vi ikke klar til at finde os i yderligere forringelser af rammebetingelserne for et i forvejen meget presset landbrugserhverv.

Oven i dette har det for mange følt som om kommunikationen mellem medlemmerne, organisationsfolkene i Landbrug og Fødevarer og politikerne på Christiansborg i en periode har befundet sig i en "bermudatrekant", hvor argumenterne hele tiden forliser, og derfor ikke bliver hørt eller ikke tages alvorligt.

Af disse grunde er stemningen blevet meget alvorlig, og det er næsten umuligt at holde sig i ro, og have optimismen i behold. Vi ser dagligt mange reaktioner fra landmænd, der kæmper for deres erhverv og deres gård, og flere og flere oplever at være på vej mod - eller direkte i - en eksistentiel krise, som følger af at man ikke kan se sig ud af situationen.

Senest har stormøder i de jyske og fynske foreninger samt interessen for den nye forening "Bæredygtigt Landbrug" vist, at der er stor utilfredshed og frustration.

Landbrug og Fødevarer arbejder naturligvis ligesom den nye forening hen imod at sikre de bedst mulige resultater for landbruget. Strategien i arbejdet er dog meget forskellig.

Hvor "Bæredygtigt Landbrug" er på barrikaderne, er Landbrug og Fødevarer på de bonede gulve – nemlig på gangene på Christiansborg.

Det er en fornuftig strategi at vi som græsrodder råber op og markerer os, mens Axelborg søger indflydelse af forhandlingens vej hos regering og embedsmænd. Det sidste er dog det sværeste.

For hvis vi skal opnå tilstrækkelig politisk indflydelse, kræver det, at regeringen har den fornødne politiske kapital – altså det overskud "på kontoen", som er nødvendigt for at fremme det ene initiativ/erhverv frem for det andet. I krisetid er politisk kapital en knap faktor, og tendensen er, at mange politikere tænker mere på stemmer end på landmænd.

Det er et politisk fedtspil, der foregår, hvor politikerne altid tæller før de taler. Det magiske tal er 90. Jeg har imidlertid svært ved at acceptere nødvendigheden af dette spil, og kunne ønske, at faglighed og fornuft må veje tungere end følelser og stemmer.

For eksempel:

- Det er helt forkert uacceptabelt, at vi i Danmark er så ensidigt fokuseret på at en kvælstofreduktion kan bringe os til målet.
- Det er også helt forkert og uacceptabelt, at den benyttede målemetode, det såkaldte ålegræs værktøj, både er for simpel og ikke internationalt accepteret.
- Det er helt forkert og uacceptabelt at fastsætte mål og tidsrammer, uden egentlige konsekvensberegninger.

Men disse tre punkter står ikke alene. Planen er som den foreligger simpelthen uacceptabel og urealistisk og skal laves om.

Og vi ser da også nu, at de massive protester, konsekvensanalyser og påpegning af faktuelle fejl begynder at påvirke politikerne, hvilket kun giver os endnu mere kampånd og blod på tanden.

Beslutningerne i folketinget om blandt andet randzoner, ådale og pesticidafgifterne er også blevet udsat, godt nok grundet tekniske udfordringer, men nu skal de først tages i løbet af efteråret 2010 – og det giver os lidt mere kostbar tid til dette vigtige arbejde.

Og i går fik vi endnu en gave. Man skulle tro at vores statsminister har læst denne beretning.

Vi har nemlig kogt hele målet med indsatsen, for at vi kan få ro og tro på fremtiden, ned til disse to punkter:

- Vi ønsker et klart og tydeligt signal fra regeringen om, at samfundet bakker op om et fortsat stærkt fødevareerhverv i Danmark. Dansk landbrug skal bestå.
- Vi ønsker rimelige konkurrencevilkår, gerne ud fra en konkret analyse af produktivitet, indtjening og rammevilkår i international sammenhæng. Ikke kortsigtede krumspring.

Og så kommer statsminister Lars Løkke Rasmussens udtalelser i går som en direkte imødekomme af vore ønsker. Jeg tillader mig her at citere statsministeren:

- "I vores arbejdsgrundlag, Danmark2020, har vi markeret en villighed til indenfor rammerne af en fremrykket milliard, at se på hvordan vi kan lette vilkårene for dansk landbrug og fødevareindustri. Det er et arbejde vi bruger mange ressourcer på i øjeblikket, og jeg håber på, at vi i løbet af kort tid kan præsentere en pakke, der har det sigte, at vi fortsat har et konkurrencedygtigt landbrugserhverv og en konkurrencedygtig fødevaresektor i Danmark."
- "Det er klart, at der må vi selvfølgelig også se på, hvad er det for krav at omverdenen stiller til dem, der konkurrerer op imod dansk landbrug. Så det, der ligger under den melding, at vi skal analysere dansk landbrugs situation op imod sammenlignelige landbrugssituationer i konkurrentlandene, - det er en meget relevant problemstilling."

Tak til Lars Løkke Rasmussen. Jeg mener at vi skal anerkende og med glæde modtage denne udmelding. Her er virkelig investeret "politisk kapital". Selvom vi endnu ikke kan se det konkrete indhold i den omtalte pakke, så er det helt bestemt et kvantespring i den rigtige retning, og et stærkt bevis på at strategien for politisk interessevaretagelse i Landbrug og Fødevarer er rigtig, og bærer frugt.

Men denne gode nyhed skal imidlertid ikke få nogen, og slet ikke os, til at hvile på laurbærrene.

I Nordsjællands Landboforening er vi meget bevidste om og berørte af den nuværende situation.

De nationale forhold får en helt anden konkret betydning, når vi ser lokalt på den enkelte lodsejers udfordringer her i Nordsjælland. Her er det ubetinget vigtigt, at vi som lokal og nærværende landboforening træder i karakter, samler kræfterne og tager kampen op når der finder urimeligheder sted.

De massive krav, der ligger i de fremlagte forslag fra regeringen, skal vi stadigvæk forholde os til. De er påvirkelige, men kan kun påvirkes i vores retning, hvis vi agerer i samlet flok på en velovervejede og velorganiseret måde.

Vores indsats i Nordsjælland er todelt, og går på dels at påvirke alt, hvad vi kan påvirke på kommunalpolitisk og embedsmandsniveau i vores område, dels på at hjælpe og rådgive landmænd og lodsejere, således at der er størst mulig viden og indsigt – både om de kommende krav, og om muligheder og konsekvenser.

Konkret har vi nu specielt for vandplanerne nedsat en indsatsgruppe, som består af 3 folkevalgte og 2 rådgivere – som udover at følge situationen tæt, også aktivt blander sig i de konkrete projekter.

Nordsjællands Landboforening arbejder for at sikre, at vore medlemmer får størst mulig indflydelse på egen situation. Og vi forudser at å-laugene bliver vigtige medspillere i denne proces.

Vi vil løbende gøre alt for at informere jer som medlemmer, om hvad der sker fremadrettet.

Der er utrolig mange detaljer og vigtige forhold i miljødelen i Grøn Vækst, og de forandrer sig til stadighed, så jeg vil kraftigt opfordre jer til at deltage i det informationsmøde, vi har tilrettelagt den 26. april 2010. Her kommer vi konkret ind på mange af indholdspunkterne, ligesom vi vil gøre det, når vi holder indlæg på samtlige af forårets generalforsamlinger i å- og vandløbslaugene.

Endelig vil vi løbende sende information ud på e-mail, så hvis du ikke allerede er tilmeldt vores elektroniske nyhedsbrev, så gør det allerede i aften ved at sende en mail til nola@nola.dk

Det bliver en lang proces, men vi skal som forening være vagthund og kamphund alle vores vågne timer for at sikre, at vi opnår de bedst mulige løsninger for vores medlemmer.

Det som regeringen blandt andet udnævnte som vækstpotentialer i den grønne vækst plan så vi så i sidste uge, hvor den nye landbrugslov blev vedtaget den 16. marts 2010.

Loven byder på liberaliseringer vedr. uddannelseskraft, egen drift, afstandskrav og grænser for ejerskab og forpagtninger. Også regler vedr. bopælspligten lempes, ligesom reglerne for selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme, idet der ikke stilles krav til investorer i sådanne selskaber, men kun til "landmanden".

Bekendtgørelsen om husdyrhold og arealkrav ophæves, hvor miljø sikkerheden er overtaget af anden og strammere lovgivning.

Endelig er der ændringer vedr. fortrinsstilling, men de øvrige ændringer i loven gør jo, at denne regel bliver endnu nemmere at omgå end tidligere, og det ærgrer mig at vi ikke indenfor "familien" kunne enes om at få den regel afskaffet, når nu lejligheden bød sig.

Selvom oppositionen kun spår den nye lov et kort liv, er den altså nu vedtaget, og vil træde i kraft 1. april i år. Paradoksalt nok, er oppositionens bekymring især, at der vil komme udenlandske investorer – hvem ved, nyrige russere? – som vil købe sig ind i det danske landbrug – samtidig med

at vi dagligt læser spalte op og ned om, hvor dårlig økonomien ser ud og hvor vanskelige rammevilkårene er for erhvervet. Der er altså ikke meget håb om forståelse fra oppositionens side.

Der vil så fortsat stadig være en række regler, som sikrer at landbrugsejendommene forbliver i landmændenes hænder – vi skal bare vænne os til lidt mere fleksibilitet, som måske på sigt kan være godt for konjunktur- og indtjeningsudviklingen, også i vores område.

Og indtjeningen, den skal der gøres noget ved, mange er kørt helt fast. Behovet for forbedring og nytænkning er åbenlys nødvendig.

Det har derfor været inspirerende at høre Søren Ejlersen i aften tale om, hvordan landbruget måske kan genfinde og udvikle sine kerneværdier, og på den måde forene alsidighed og produktions-potentiale med god forretning.

Der er ingen tvivl om, at debatten om hvorvidt vi fortsat skal "afdisponere" vores produkter til eksempelvis andelssektoren som vi altid har gjort, eller interessere os mere for "afsætning" og salg til højere priser tættere på forbrugeren, aldrig har været mere vigtig.

Med et presset indtjeningsniveau, høje stykomkostninger og vanskelige finansieringsforhold er der god grund til at se nøje på, hvordan ens bedrift bedst muligt kan overleve på sigt.

Helt "langhåret" men også helt grundlæggende, tror jeg at det er nu vi skal til at tænke "ud af boksen", som man siger. Én af Einsteins teorier var, at vi ikke skal forlænge os selv ind i fremtiden med nutidens handlemønstre. Men at bryde med vanetænkningen kræver et helt andet overskud end det vi p.t. kan mobilisere.

Derfor holder vi også fokus på at forbedre det eksisterende indtjeningsgrundlag og afholdt af den grund eksempelvis et møde i december 2009, hvor op mod 100 svineproducenter deltog. Her var temaet netop optimering af afsætningspriser, og vi vil følge dette initiativ op i 2010.

Lige nu er vi midt i regnskabssæsonen, ikke kun for landboforeningens aktiviteter, men især for alle medlemmerne.

Dette i en periode, hvor mange banker stiller højere og højere krav til kunderne, og lån og finansiering nærmest er blevet en "bukkevare".

Vi oplever, at mange bliver bedt om mere omfangsrig information af kreditgiverne end tidligere – hvor man før kunne nøjes med et skatteregnskab, som skulle laves alligevel, er vi nu i en situation hvor der også skal afleveres driftsregnskab/årsrapport, budgetter for drift og likviditet samt måske egentlige forretningsplaner for, hvordan man vil sikre sin indtjening og udvikle bedriften på sigt.

Samtidig med at dette sker, har man fra Dansk Landbrugsrådgivning sat en ny type "årsrapporter" i søen, årsrapporter som har til hensigt at give et mere "retvisende" billede af de økonomiske

forhold, men som lige netop i den nuværende situation kræver mere end almindelige evner at formidle og forstå.

Det kan derfor være vanskeligt at overskue og forklare alle tallene for banken, også set i lyset af den pressede indtjenings og likviditetssituation vi befinder os i lige nu. Derfor – hvis du føler dig usikker – så kontakt vores dygtige økonomikonsulenter i Agrovi, og få en god snak om hvordan din situation er, inden du går til møde i banken.

Med hensyn til vores egen økonomi i Nordsjællands Landboforening, kommer vi jo til dette emne senere på generalforsamlingen.

Jeg vil dog allerede her nævne, at vi har investeret massivt i at følge vores vedtagne strategi og udvikle vores rådgivning i 2009. Det indebærer uforudsete og store økonomiske udfordringer i arbejdet med at få etableret et kundegrundlag, som svarede til det medarbejderansvar som vi overtog. 2009 blev et overgangså, men nu er organisationen tilpasset og kundetilgangen er stabil og vi forventer et lille overskud i 2010.

Vi har en begrundet forventning til at denne investering vil bære gode frugter fremadrettet – dels for foreningen og dels for medlemmer og kunder. For med den situation vi som landmænd og lodsejere befinder os i, er og bliver troværdig rådgivning alfa og omega.

Vi har i dag en af de mest kompetente og bedst positionerede rådgivningsvirksomheder under dansk landbrugsrådgivning, til gavn for medlemmer i Nordsjælland og kunder over hele Sjælland.

Vi er i høj grad rustet til at rådgive og servicere alle der bor på landet, og er klar til at hjælpe medlemmer og kunder gennem krisen og videre med driften og udviklingen af de enkelte ejendomme.

I kan derfor trygt henvende jer til Agrovi med alle problemstillinger som måtte optage jer på bedriften – og naturligvis til os i Landboforeningen, med de politiske kampe, som vi kan støtte jer i.

I 2009 har vi i foreningen netop haft højt fokus på mange af de individuelle udfordringer, som vores medlemmer har oplevet i både "kampen om det daglige brød" og i det, vi nogen gange kalder "kampen med det offentlige".

Blandt de største og vigtigste initiativer her har været, at vi har været fødselshjælper ved stiftelsen af et egentligt lodsejerlaug, som skal kæmpe på de private lodsejeres vegne i nationalparkprojektet Kongernes Nordsjælland.

Lodsejerlaugets arbejdsgruppe har opnået gode resultater og stor politisk bevågenhed. Sammen med Landboforeningen er de gået ind i kampen mod tvangsinddragelse af privatejet jord i

nationalparken. Et af midlerne, der er taget i brug for at opnå dette er udarbejdelsen af de såkaldte "røde kort", der netop illustrerer modstanden.

Tre kort er færdige og det fjerde er på trapperne. Tendensen er tydelig. 80-90 % af arealerne er røde. Politikerne kan ikke overhøre det klare budskab. Mange lodsejere har deltaget aktivt i arbejdet. Tak for den store opbakning.

Herudover har vi – med baggrund i de massive vandproblemer overalt i vores område i 2007 – været fødselshjælper ved oprettelsen af ikke mindre end 8 ålaug – et initiativ som har givet gode resultater for lodsejerne med forbedret vandføringsevne i vores åer og vandløb til følge. Og som har gjort, at vi er foran i mobiliseringen af kræfter til den forestående "vandkamp"

Såvel lodsejer- som ålaugenes resultater viser, at det er når vi står sammen og organiserer os med en klar sag og vision, at vi bedst bliver hørt og opnår resultater. På den måde kommer vi i god dialog med kommunerne, både på det politiske niveau og i embedsværket.

Senest har vi set, at det lykkedes Havelse Å –laug at få kommunerne til at gennemføre en nødvendig og tiltrængt udvidelse og oprensning af Havelse Å- laug.

Derfor er det til stadighed også vigtigt at Nordsjællands Landboforenings profil og vision er klar, og at det såvel internt som eksternt er tydeligt hvad vi arbejder for og med.

Det er baggrunden for at vi brugt tid på at forfine vores strategi i 2009, og ønsker at fortsætte dette arbejde i 2010.

Her er det af stor betydning hvad vores medlemmer og andre interessenter mener og opfatter.

Vi håber derfor, at vi i forlængelse af min fremlæggelse af beretningen kan få en debat om, hvordan vi bedst muligt i fremtiden fortsat kan placere os som en vigtig organisation for landmænd, landboere og lodsejere i Nordsjælland.

Situationen er jo anderledes her, end for eksempel på vestkysten.

Alene det, at vi er så bynære og tæt på landets hovedstad, har åbenlyst betydning. Hertil kommer, at vores indflydelse som erhverv er mindre end i mange andre dele af Danmark – vi repræsenterer færre arbejdspladser, og er en mindre økonomisk faktor i forhold til de erhverv der omgiver os.

Imidlertid repræsenterer vi et stort areal, og vi skal derfor hele tiden være meget opmærksomme på det spændingsfelt, vi befinder os i:

På den ene side en relativ lav betydning som "erhvervsfaktor" – på den anden side stor betydning som lodsejere og naturforvaltere.

Den balance skal vi benytte og udnytte politisk når det er nødvendigt. Derfor er det vigtigt at vi ser nøje på, hvordan vores omverden ser på os – og tilrettelægger vores argumentation derefter.

Der er ingen tvivl om, at det der giver point i den politiske verden, er projekter som har samfundsmæssig positiv betydning, og som ikke kun forbedrer forholdene for et enkelt erhverv endsige en enkelt landmand.

Det arbejder vi konkret og målrettet med i vores miljø og kontaktudvalg, hvor vi med dette udgangspunkt hele tiden forsøger at fremme vores egen interessevaretagelse ved hjælp af netværk i kommunerne, et vågent øje med hvad der foregår, og en god dialog på embedsmandsniveau.

Et eksempel er vores intensive arbejde med kommuneplanerne, hvor vi er meget aktivt til stede og har indgivet høringssvar på alle planer i vores område med baggrund i vores medlemmers interesser, således at disse høres mindst lige så højt som de øvrige interessenters.

Og man må høre meget. Et eksempel kan være et af mange punkter fra høringssvaret fra Danmarks Naturfredningsforening til Frederikssunds kommuneplan, som i al sin gammelkendte enkelthed lød: Nyetablering af miljøbelastende intensive landbrugsproduktioner ønskes forbudt.

Heldigvis fandt Frederikssund Kommune det ikke hensigtsmæssigt at indarbejde et sådant forbud i kommuneplan, men det viser bare, hvad vi konstant er oppe imod.

Et andet væsentligt område er byggesager og planlovsadministrationen, hvor et tæt samarbejde mellem vores bygningskontor i Agrovi og det politiske arbejde i landboforeningen har vist sig nyttigt. Og det er et område som kun bliver endnu vigtigere i fremtiden.

Regeringen har nemlig sat fokus på at skabe det de kalder "vækst og erhvervsudvikling" i landområderne – for eksempel i form af grøn turisme – og fastslået, at generelle regler ikke må bremse lokalt initiativ og virkelyst.

Men samtidig siger de, at der heller ikke lokalt må gås på kompromis med samfundsmæssige hensyn til natur og miljø.

Og så sidder vi der igen, og skal kæmpe for vores muligheder for at udvikle.

Regeringen vil understøtte den nye udvikling med en mere differentieret planlov, indeholdende en såkaldt grøn "udfordringsret" for kommunerne: Et nyt begreb, som er indskrevet i det nye regeringsgrundlag. Vi er spændte på hvad dette begreb egentlig rummer. Vi har forsøgt at spørge ind til indholdet og venter stadig på svaret. Her må vi igen sikre, at ingen mulig indflydelse går tabt.

Det er meget vigtigt at notere sig, at al indflydelse overfor kommunerne skal ses i lyset af, at de selv er temmelig pressede på embedsmandsniveau og økonomi, samt at politikerne også her har travlt med at sikre egen overlevelse.

Derfor er vi overbevist om, at arbejdet med påvirkning af kommunerne hele tiden skal ske så tidligt og så tydeligt i processen som muligt.

I fremtiden bliver det altså vigtigere og vigtigere at påvirke vores omverden så begavet og effektivt som muligt.

Her er vi i Nordsjællands Landboforening godt på vej og føler os godt rustede til opgaven. Vi går sikkert fremad på vores 2 ben – politisk arbejde og rådgivningsvirksomhed – begge til medlemmernes bedste.

Vi har en lang liste af opgaver på vores handlingsplaner. Listen bliver ikke mindre af erhvervets udfordringer, eller af at centraliseringen hos Landbrug og Fødevarer betyder flere opgaver til os lokalt.

Det er eksempelvis tilfældet med samfundskontakten og "åbent landbrugsarbejdet" som efter fusionen på Axelborg har fået helt nye rammer og hvor opgaverne i vid udstrækning på "venlig vis" er uddelegeret til os som lokal afdeling, men i tæt samarbejde med afdelingen på borgen. Et samarbejde som har afløst det vi havde regionalt, og et samarbejde som vi her i foreningen føler os godt gearret til og forventer os en hel del af.

Ja, arbejde er der nok af – men det er jo også det, og de resultater vi opnår, der giver os energi.

Derfor er det også spændende at følge den stigende interesse der er for at "bo på landet" i vores område.

Specielt kan vi se, at de mennesker som lever deres drøm ud, og køber en ejendom på landet for at leve livet som landmændene har gjort i generationer, ikke er skræmt bort, men tager det gode fra bykulturen og blander det med det gode fra landbokulturen.

Selvom ord som "hobbybonde" og "fritidslandmand" tidligere nærmest har haft karakter af skældsord, er der nu interesse og respekt for de nye landboere – de giver krydderi og nyt moment til vores lokalområde, og til vores forening.

Og vi – de mere erfarne landmænd – kan hjælpe til her, og dele vores nedarvede viden og vore værdibegreber med de nye på landet.

Det gør vi her i foreningen en hel del ud af gennem rådgivningen i Agrovi, på informationsaftener hvor man drøfter alt fra moms til landbrugslov, og senest gennem vores projekt, støttet af indenrigsministeriet – Staldfidusen.dk

Ideen med projektet er, at knytte kontakt mellem nyttilflyttere og uerfarne landboere på den ene side og erfarne landmænd på den anden.

Vi bruger Internettet og mødeaktiviteter som platform, og får på den måde knyttet nye netværk i lokalområderne på tværs af baggrund, job, uddannelse osv. Altså en helt ny måde at udveksle

erfaringer på, som kan medvirke til at skabe ny viden og energi med udgangspunkt i det gode landmandshåndværk. Det er et projekt, som vi forventer os meget af, og som kan være af værdi for både nuværende og potentielle medlemmer.

I det hele taget rummer vores erhverv jo - under den for tiden noget dystre overflade - heldigvis den ukuelige optimisme, som landmænd over hele Danmark altid har været kendt for. Det kan godt være at vi brokker os højlydt, men vi skal nok klare skærene på sigt...

Jeg vil gerne være med til i dag, på én af de allerførste forårsdage efter en lang og ualmindelig hård vinter at udtrykke troen på at vi har fundet gnisten igen. Godt hjulpet af statsministerens udtalelser i går om forståelse for og tro på vores erhverv. De faldt virkelig på et tørt sted.

Jeg tror på at den krise, som vi befinder os i, er af midlertidig karakter, og at vi i fremtiden stadig vil udvikle os som et succesfuldt og anerkendt erhverv, der dygtigt leverer de varer som Danmark og verdenssamfundet efterspørger, nemlig de fem F'er: Food, Fuel, Fiber, Feelings og Fertilizer.

Jeg vil hermed slutte med at takke de mange personer, som har hjulpet Nordsjællands Landboforening med at klare skærene i 2009 – vores medarbejdere, bestyrelse, udvalg, netværk og alle de, som har kontaktet os for debat og rådgivning, og som har hjulpet os videre.

Og tak til alle jer medlemmer, som bakker os op og viser os den tillid vi har brug for i de daglige kampe og store slag.

Tak til jer alle, tak for i år, tak for ordet.